

עמ"ת 9952/05/21 - אולג מילמן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 9952-05-21 מילמן(עציר) נ' מדינת ישראל
בפני כבוד השופט ניצן סילמן
עורר אולג מילמן (עציר)
ע"י ב"כ עו"ד אולג פרגין
מדינת ישראל משיבה

החלטה

ערר על החלטת ביהמ"ש קמא מיום 4.5.21 המורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים

1. כנגד העורר הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת חבלה במזיד לרכב.

2. בדיון בביהמ"ש קמא מיום 4.5 הסכים העורר לקיומן של ראיות לכאורה, אולם טען כי לא מתקיימת עילת מעצר ועתר לשחרורו של העורר בתנאים שייקבעו להבטחת התייצבות.

3. ביהמ"ש קמא קבע כי אמנם ככלל עבירות רכוש אינן מקימות עילת מעצר, אולם יש לבחון קיומה של העילה גם על רקע מיהות העושה ונסיבות ביצוע העבירה.

במקרה דנן, בעת ביצוע העבירה עולה לכאורה, כי העורר היה תחת השפעה כבדה של סמים, בעת מעצרו החזיק אבן גדולה בידו והעבירה בוצעה ללא כל הכרות עם המתלונן או התגרות כלפי העורר.

כמו כן, מדובר במי שלחובתו 5 הרשעות קודמות בעבירות אלימות כלפי גוף ורכוש, עבירות הפרת הוראה חוקית ועבירות כלפי שוטרים. בנוסף, תלוי ועומד כנגד העורר כתב אישום דומה בביהמ"ש בקריות ולחובתו מאסר על תנאי בר הפעלה

מחוות דעת פסיכיאטרית עולה כי העורר עושה שימוש מאסיבי בסמי רחוב, ומוכר למערכת הפסיכיאטרית בשל בעיות התנהגות והתפרצויות זעם

4. לאור האמור נקבע כי קמה עילת מעצר של מסוכנות העורר כלפי בטחון הציבור ורכושו

העורר לא הציע כל חלופה למעט התחייבות להתייצב לדיונים, והצהיר כי מתגורר ברח' החלוץ 33 בחיפה, הסמוך למקום ביצוע העבירה ועדי התביעה

בנסיבות אלו קבע ביהמ"ש קמא כי לא ניתן להסתפק בשחרור ללא תנאי

העורר סירב לחלופה מוסדית על מנת לאפשר תחילת הליך גמילה

לפיקר, הורתה כב' השופטת קמא על מעצרו עד תום ההליכים

5. לטענת העורר, בעבירות רכוש המעצר הוא חריג, וגם אם קיימת עילת מעצר היא בעצימות נמוכה. בענייננו, הנזק שנגרם לרכוש אינו בהיקף משמעותי, לא מדובר באלימות חמורה הכוללת שימוש בנשק חם או קר, ולא מדובר בעבירה מתוכננת מראש או מתוככמת

6. עוד לטענת העורר, הוא חסר תמיכה משפחתית ועל כן לא הוצע פיקוח אנושי, ולא ניתן להותירו במעצר בשל העובדה כי חי לבדו בעוני ללא תמיכה

7. מהלך דיון ביום 10.5 הסכים ב"כ העורר לערוך בדיקות במוסדות לדרי רחוב למציאת חלופה. אולם, בדיון מיום 13.5 הודיע המשיב כי לא נמצאה חלופה מוסדית, משנדרש תשלום מראש ולעורר אין את היכולת לשלם או להפקיד ערובה. נראה גם כי העורר אינו להוט לחלופה מוסדית טיפולית.

8. המשיבה עתרה להותיר החלטת ביהמ"ש קמא על כנה. העורר ביצע את העבירה ללא כל היכרות מוקדמת עם המתלונן או קונפליקט, ושעה שהיה תחת השפעת סמים קשים; העורר סובל מהפרעה נפשית, ועת מעצרו אחז בידו אבן גדולה; לחובת העורר הרשעות קודמות בעבירות אלימות, רכוש וכלפי שוטרים.

9. לאחר שמיעת טענות הצדדים הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות.

10. כבר נקבע כי גם עבירת רכוש יחידה או לא מתוככמת, הן מסוג עבירות שיש בהן מסוכנות אינהרנטית נוכח הפוטנציאל להתפתחות אלימה. הדברים אמורים מקל וחומר בענייננו, עת העבירה בוצעה ללא כל התגרות כלפי העורר, אשר בעת מעצרו נתפס אוזח אבן בידו.

כב' השופט עמית בבש"פ 45/10 פאדי מסארוה נגד מדינת ישראל, התייחס למסוכנות בביצוע מקרה של עבירת רכוש יחידה, בקבעו:

"כשלעצמי, אני מתקשה לקבל את הטענה כי בכל מקרה של עבירת רכוש יחידה או עבירת רכוש לא מתוככמת, לא קמה עילת מעצר. יש בגישה זו כדי לעודד בעקיפין ריבוי עבירות, שהרי כל שרשרת עבירות מתחילה בעבירה הראשונה, שמא יאמר העבריין לעצמו כי אין סיכון שייעצר ב"מכה" הראשונה. "

11. עוד נקבע בפסיקה כי יש ליתן משקל לעברו הפלילי של הנאשם בבחינת המסוכנות הנשקפת ממנו, ובהינתן עבר פלילי מכביד קיים יסוד סביר להניח כי שחרור הנאשם מסכן את בטחון הציבור. (ראה

בש"פ 3429/15 - יצחק שוקרון נ' מדינת ישראל)

12. **בעמ"ת 28049-12-15 מדינת ישראל נ' חרב**, מיום 15.12.15, נדון עניינו של נאשם שיוחסה לו עבירת רכוש יחידה, ללא עבר פלילי, ונקבע כי צריכת סמים בכמויות רבות, ניסיונות גמילה שכשלו, שימוש בכל הכנסותיו לצריכה סמים, מחלה נפשית (סכיזופרניה), 21 אשפוזים פסיכיאטריים והתקוטטות רבה של הנאשם עם הסובבים אותו - הם המעידים על מסוכנותו של הנאשם לביטחון הציבור.
13. במקרה דנן, לחובת העורר 5 הרשעות בעבירות אלימות לגוף ורכוש, רקע לשימוש בסמים קשים, וכעולה מחוו"ד פסיכיאטרית עבר של בעיות התנהגות והתפרצויות זעם. כמו כן, תלוי ועומד כנגד העורר תיק דומה בבימ"ש השלום בקריות, ומאסר מותנה בר הפעלה. יש בכך כדי ללמד כי מורא החוק בעיני העורר הינו כקליפת השום; העושה ולא רק המעשה, כמארג כולל, מקימים עילת מעצר.
14. לפיכך, בדין קבע ביהמ"ש קמא כי שחרורו של העורר ללא תנאי אין בו כדי לאיין המסוכנות הנשקפת ממנו במידה סבירה.
15. ככל שתוצע חלופה או ערובה שיניחו את דעת ביהמ"ש קמא, או לחילופין ככל שיעתור העורר לחלופה מוסדית והליך גמילה מסמים, חלופה לה סירב, יוכל להגיש בקשה לעיון חוזר שתישקל ע"י ביהמ"ש קמא
16. איני משוכנע כי הכרח בחלופה הרמטית; יחד עם זאת ברור כי הדבר מסור לשיקול דעת בית המשפט קמא ; יובהר- העובדה כי העורר מתקשה בקיום תנאים שנקבעו, אין משמעה כי הכרח לאמץ כל חלופה שתוצע.
16. עוד רואה אני להדגיש ולהפנות- חלופת זמן לא אחת משנה נקודת האיזון; לא אחת גם מקום בו קיימת מסוכנות, חומרת עבירה גבוהה יותר, חלופת הזמן היווה טעם המצדיק הגמשת כללי החלופה או הערובה (ראה למשל בש"פ 2548/20 **פלוגי נ' מ"י**, עבירת מין- השבת נאשם לאזור בו מתגוררות מתלוננות, בעיקר בשל חלופת זמן וענישה צפויה, ולמרות סיכון לא מבוטל להישנות).
17. על כן, לעת זו הערר נדחה; ככל ותוך 45 ימים מהיום לא יקויימו התנאים, יוכל העורר להגיש בקשה לעיון חוזר ויהיה מקום לשקול שנית.

ניתנה היום, ב' סיוון תשפ"א, 13 מאי 2021, בהעדר הצדדים.